Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1276/2008

z dnia 17 grudnia 2008 r.

w sprawie monitorowania na podstawie kontroli bezpośrednich wywozu produktów rolnych otrzymujących refundacje lub inne kwoty

(Dz.U. L 339 z 18.12.2008, str. 53)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 611/2009 z dnia 10 lipca 2009 r.	L 180	15	11.7.2009
►**M2**	Rozporządzenie Komisji (UE) nr 278/2010 z dnia 31 marca 2010 r.	L 86	15	1.4.2010

sprostowane przez:

►**C1** Sprostowanie, Dz.U. L 151 z 16.6.2009, str. 51 (1276/2008)

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1276/2008

z dnia 17 grudnia 2008 r.

w sprawie monitorowania na podstawie kontroli bezpośrednich wywozu produktów rolnych otrzymujących refundacje lub inne kwoty

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku") ([1]), w szczególności jego art. 170 lit. c) i art. 194 lit. a) w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ([2]), państwa członkowskie przyjmują, w ramach wspólnej polityki rolnej, wszystkie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, jak również podejmują wszelkie inne środki konieczne do zapewnienia skutecznej ochrony interesów finansowych Wspólnoty, w szczególności w celu upewnienia się co do prawdziwości i prawidłowości czynności finansowanych przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji i przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, tak, aby zapobiegać nieprawidłowościom i ścigać je oraz odzyskiwać kwoty utracone na skutek nieprawidłowości lub zaniedbań.

(2) Artykuł 201 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 uchyla rozporządzenie Rady (EWG) nr 386/90 z dnia 12 lutego 1990 r. w sprawie monitorowania wywozu produktów rolnych otrzymujących refundacje lub inne kwoty ([3]), natomiast art. 194 lit. a) tego rozporządzenia wzywa Komisję do określenia przepisów dotyczących kontroli administracyjnych i kontroli bezpośrednich prowadzonych przez państwa członkowskie w odniesieniu do przestrzegania obowiązków wynikających ze stosowania tego rozporządzenia. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2090/2002 z dnia 26 listopada 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 386/90 z dnia 12 lutego 1990 r. w sprawie kontroli bezpośrednich przy wywozie produktów rolnych kwalifikujących się do refundacji ([4]) zostało w znacznym stopniu zmienione. W związku z tym, w celu zachowania jasności i skuteczności administracyjnej, należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 2090/2002 oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 3122/94 z dnia 20 grudnia 1994 r. ustanawiające kryteria analiz ryzyka w odniesieniu do produktów rolnych otrzymujących refundacje ([5]) i zastąpić je nowym, spójnym zbiorem przepisów.

(3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 793/2006 z dnia 12 kwietnia 2006 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 247/2006 w sprawie szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych Unii Europejskiej ([6]), rozporządzenie Komisji (WE) nr 967/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006

([1]) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.
([2]) Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.
([3]) Dz.U. L 42 z 16.2.1990, s. 6.
([4]) Dz.U. L 322 z 27.11.2002, s. 4.
([5]) Dz.U. L 330 z 21.12.1994, s. 31.
([6]) Dz.U. L 145 z 31.5.2006, s. 1.

▼B

w odniesieniu do pozakwotowej produkcji cukru ([1]) oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1914/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1405/2006 ustanawiającego szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego ([2]) zawierają odniesienia do stosowania kontroli bezpośrednich na mocy rozporządzenia (EWG) nr 386/90, mimo że nie dotyczą one refundacji wywozowych. Należy zatem określić, że kontrole bezpośrednie czynności związanych z innymi kwotami i dotyczących środków finansowych przewidzianych w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich mogą być przeprowadzane zgodnie z tym nowym, spójnym zbiorem przepisów.

(4) Należy uwzględnić istniejące środki kontroli, w szczególności te, które zostały wprowadzone rozporządzeniami Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych ([3]) oraz (WE) nr 2298/2001 z dnia 26 listopada 2001 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wywozu produktów dostarczanych jako pomoc żywnościowa ([4]).

(5) W celu poprawy i ujednolicenia środków podejmowanych przez państwa członkowskie należy utrzymać wspólnotowy system monitorowania oparty w szczególności na bezpośrednich kontrolach na miejscu produktów w momencie ich wywozu, łącznie z produktami wywożonymi zgodnie z procedurą uproszczoną, oraz na przeprowadzanej przez agencje płatnicze kontroli dokumentów dotyczących wniosków o wypłatę.

(6) W celu przeciwdziałania ryzyku podmiany, w przypadku zgłoszeń wywozowych przyjętych przez wewnętrzny urząd celny w państwie członkowskim, urząd celny wyprowadzenia ze Wspólnoty musi przeprowadzić minimalną liczbę kontroli podmiany. Ze względu na miejsce przeprowadzania takich kontroli podmiany, powinny one przyjąć formę kontroli uproszczonych.

(7) Aby podjąć decyzję, czy kontrole podmiany lub szczegółowe kontrole podmiany są konieczne, urząd celny wyprowadzenia powinien sprawdzić obecność zamknięć oraz czy zamknięcia te nie są naruszone.

(8) W celu zapewnienia, że urzędy celne wyprowadzenia lub urzędy celne otrzymujące egzemplarze kontrolne T5 stosują jednolitą praktykę, oraz aby uniknąć wątpliwości dotyczących identyfikacji towarów, co jest warunkiem wstępnym przyznania refundacji, należy zapewnić przeprowadzenie szczegółowych kontroli podmiany w przypadkach, w których urzędy celne odkryły, że zamknięcia nałożone przy wysyłce zostały usunięte bez dozoru celnego lub że zostały one naruszone lub nie przyznano zwolnienia od nakładania zamknięć. Ze względu na to, że w tych przypadkach istnieje wyraźne podejrzenie podmiany, szczegółowe kontrole podmiany wymagają zwiększonej uwagi, która obejmuje, w stosownych przypadkach, kontrolę bezpośrednią produktów.

(9) Liczba bezpośrednich kontroli powinna być proporcjonalna do rocznej liczby zgłoszeń celnych wywozowych. Z doświadczenia wynika, że minimalny poziom bezpośrednich kontroli wynoszący 5 % zgłoszeń wywozowych jest skuteczny, proporcjonalny i odstraszający, a jednocześnie pozostawia on państwom członkowskim wybór, na podstawie kryteriów zarządzania ryzykiem,

([1]) Dz.U. L 176 z 30.6.2006, s. 22.
([2]) Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 64.
([3]) Dz.U. L 102 z 17.4.1999, s. 11.
([4]) Dz.U. L 308 z 27.11.2001, s. 16.

▼B

między kontrolą na poziomie minimalnym wynoszącym 5 % dla każdego sektora produktów a kontrolą obejmującą wszystkie sektory, pod warunkiem że obejmuje ona minimum 2 % zgłoszeń w każdym sektorze produktów. Dla osiągnięcia przez system pełnego zasięgu, urzędy celne wywozu z bardzo niską liczbą zgłoszeń wywozowych dla danego sektora produktów powinny przeprowadzić co najmniej jedną kontrolę dla każdego sektora produktów. Udział refundacji wywozowych przyznawanych w odniesieniu do towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu nie pociąga za sobą wysokiego poziomu ryzyka, podczas gdy liczba zgłoszeń wywozowych dla tego sektora jest wysoka. W celu lepszego wykorzystania środków kontroli należy zatem zmniejszyć minimalny współczynnik kontroli towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. Z tego samego powodu państwa członkowskie powinny mieć możliwość nieuwzględniania zgłoszeń wywozowych odnoszących się do niewielkich ilości lub kwoty refundacji nieprzekraczającej 1 000 EUR.

(10) Doświadczenie wskazuje, że minimalny poziom kontroli zamknięć wynoszący 10 % jest skuteczny, proporcjonalny i odstraszający.

(11) Liczba kontroli podmiany lub szczegółowych kontroli podmiany w urzędach celnych wyprowadzenia powinna być proporcjonalna do rocznej liczby dokumentów o charakterze informacyjnym dla organu celnego. Doświadczenie wskazuje, że minimalny poziom kontroli dokumentów o charakterze informacyjnym dla organu celnego wynoszący 8 % jest skuteczny, proporcjonalny i odstraszający.

(12) Zgodnie z art. 4f rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ([1]), organy celne zarządzają ryzykiem w celu rozróżnienia między poziomami ryzyka związanymi z produktami podlegającymi kontroli celnej lub dozorowi celnemu oraz w celu określenia, czy – a jeżeli tak, to gdzie – produkty będą podlegały szczegółowej kontroli celnej. Zgodnie z definicją w art. 4 ust. 26 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 zarządzanie ryzykiem obejmuje analizę ryzyka. Zgodnie z art. 592e rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 po otrzymaniu zgłoszenia celnego właściwy urząd celny przeprowadza stosowną analizę ryzyka i kontrole celne, zanim zwolni produkty do wywozu. Zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1875/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ([2]), od dnia 1 lipca 2009 r. zarządzanie ryzykiem jest obowiązkowe. W związku z tym kontrole celne zgłoszeń wywozowych określone w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 powinny od tej daty podlegać analizie ryzyka.

(13) Analiza ryzyka jako nieobowiązkowy instrument bezpośrednich kontroli zgłoszeń wywozowych została wprowadzona w 1994 r. na podstawie art. 3 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 386/90, a w odniesieniu do kontroli podmiany w 1995 r. na podstawie art. 9 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2221/95 z dnia 20 września 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 386/90 w sprawie kontroli bezpośrednich przy wywozie produktów rolnych kwalifikujących się do refundacji ([3]). Kryteria, które należy uwzględniać w analizach ryzyka zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 3122/94.- Prowadzenie analizy ryzyka podlega ochronie danych określonej w art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

([1]) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.
([2]) Dz.U. L 360 z 19.12.2006, s. 64.
([3]) Dz.U. L 224 z 21.9.1995, s. 13.

▼B

(14) Praktyczne doświadczenie nabyte przy prowadzeniu analiz ryzyka w ramach kontroli refundacji wywozowych należy wykorzystać do powszechnego wprowadzenia zarządzania ryzykiem.

(15) Systemem organizacyjnym, który dawałby najlepsze zabezpieczenie, nie powodując ograniczeń gospodarczych i kosztów administracyjnych przewyższających ewentualne zyski finansowe dla Wspólnoty, byłby system łączący bezpośrednie kontrole wywozu z kontrolą ksiąg rachunkowych. Z tego względu państwa członkowskie powinny koordynować kontrole bezpośrednie z kontrolą ksiąg rachunkowych prowadzoną *ex post* w zainteresowanych przedsiębiorstwach przez właściwe organy, regulowaną przez rozporządzenie Rady (WE) nr 485/2008 z dnia 26 maja 2008 r. w sprawie kontroli przez państwa członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji ([1]).

(16) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 159/2008 z dnia 21 lutego 2008 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 800/1999 oraz (WE) nr 2090/2002 w odniesieniu do kontroli bezpośrednich przeprowadzanych przy wywozie produktów rolnych kwalifikujących się do objęcia refundacjami ([2]) zmieniło niektóre progi kontroli i sprawozdawczości z 200 na 1 000 EUR. Właściwe jest ustalenie progu w wysokości 1 000 EUR na potrzeby obowiązujących obecnie stosownych wymogów dotyczących kontroli i sprawozdawczości.

(17) W celu oceny skuteczności analizy ryzyka i stosowania niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie są zobowiązane do sporządzania sprawozdań z kontroli i przedstawiania rocznych ocen wykonania i skuteczności kontroli przeprowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia oraz zasad postępowania zastosowanych przy wyborze produktów podlegających kontrolom bezpośrednim. Ze względu na postępy w technologiach informacyjnych wymóg przedkładania rocznego sprawozdania w formie zapisu na CD-ROMie zgodnym z normą ISO 9660 lub równoważnym nośniku danych elektronicznych należy przeredagować, zastępując go nośnikiem elektronicznym, który uniemożliwia ponowny zapis danych.

(18) Na mocy Kodeksu Celnego stosowanie zarządzania ryzykiem będzie obowiązkowe od dnia 1 lipca 2009 r., ale niektóre państwa członkowskie mogą wprowadzić je wcześniej. Zastosowanie elastycznych norm kontroli jest uzasadnione w przypadkach, gdy istnieje odpowiedni system zarządzania ryzykiem. Należy zatem pozwolić państwom członkowskim na stosowanie elastycznych norm kontroli, gdy tylko wprowadzą odpowiedni system zarządzania ryzykiem i powiadomią o tym Komisję.

(19) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

([1]) Dz.U. L 143 z 3.6.2008, s. 1.
([2]) Dz.U. L 48 z 22.2.2008, s. 19.

▼B

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY WPROWADZAJĄCE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ustanawia niektóre procedury monitorowania, czy poprawnie zrealizowano czynności, na podstawie których przyznawane są uprawnienia do wypłaty refundacji wywozowych i wszelkich innych kwot określonych w art. 2 lit. a).

Niniejsze rozporządzenie stosuje się, nie naruszając przepisów rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do wywozu związanego ze wspólnotową lub krajową pomocą żywnościową objętą rozporządzeniem (WE) nr 2298/2001.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia przyjmuje się następujące definicje:

a) „inne kwoty” oznaczają czynności dotyczące środków finansowych przewidzianych w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich na mocy rozporządzenia (WE) nr 793/2006, (WE) nr 967/2006 oraz (WE) nr 1914/2006;

b) „produkty” oznaczają produkty zgodnie z definicją określoną w art. 2 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 800/1999;

c) „urząd celny wywozu” oznacza urząd celny określony w art. 5 ust. 7 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 800/1999;

d) „urząd celny wyprowadzenia” oznacza urząd celny określony w art. 793 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93;

e) „urząd celny otrzymujący egzemplarz kontrolny T5” oznacza urząd przeznaczenia określony w art. 912c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, w tym urząd celny, do którego przesyłany jest dokument równoważny;

f) „kontrola bezpośrednia” oznacza sprawdzenie, czy zgłoszenie wywozowe lub w przypadku innych kwot dokumentacja zgodna z rozporządzeniami (WE) nr 793/2006, (WE) nr 967/2006 oraz (WE) nr 1914/2006, włącznie z dokumentami przedstawionymi na jego poparcie, odpowiada produktom pod względem ilości, rodzaju i cech zgodnie z warunkami określonymi w art. 5;

g) „kontrola podmiany” oznacza kontrolę, która polega na sprawdzeniu wzrokowo, czy produkty odpowiadają dokumentowi, który im towarzyszy od urzędu celnego wywozu do urzędu celnego wyprowadzenia lub urzędu otrzymującego egzemplarz kontrolny T5 zgodnie z warunkami określonymi w art. 8;

h) „szczegółowa kontrola podmiany” oznacza kontrolę, która może polegać zarówno na sprawdzeniu wzrokowo jak i na bezpośredniej kontroli, w przypadku gdy istnieją wątpliwości co do nienaruszalności zamknięć nałożonych na wywożone produkty zgodnie z warunkami określonymi w art. 9;

i) „kontrola wzrokowa” oznacza sprawdzenie przy pomocy zmysłów, w tym również tego typu kontrolę przeprowadzoną przy wykorzystaniu urządzeń technicznych;

j) „dokument” oznacza informacje o istotnym znaczeniu w kontekście niniejszego rozporządzenia zapisane w formie papierowej lub na

▼B

nośnikach elektronicznych zatwierdzonych na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, rozporządzenia Komisji (WE) nr 885/2006 ([1]) lub rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 ([2]).

k) „równoważny dokument", w odniesieniu do egzemplarza kontrolnego T5, oznacza dokument krajowy, o którym mowa w art. 8, 8a i 9 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, stosowany w przypadkach, gdy na mocy art. 912a ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 stosowana jest procedura krajowa;

l) „sektory produktów" oznacza sektory określone w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 z wyjątkiem zbóż i ryżu wymienionych w części I i II załącznika I do tego rozporządzenia, które są traktowane jako jeden sektor produktów, oraz towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu, które są traktowane jako jeden sektor produktów;

▼M2

m) „kod kontroli" oznacza informację wyrażoną przy pomocy litery „A", po której następują cztery cyfry wygenerowane przy pomocy środków elektronicznych, drukowane lub zapisane odręcznie wyraźnie czytelnym pismem.

▼B

Artykuł 3

Rodzaje kontroli

Państwa członkowskie przeprowadzają:

a) bezpośrednie kontrole produktów zgodnie z art. 4, w momencie zakończenia wywozowych formalności celnych, a przed zwolnieniem do wywozu tych towarów, na podstawie dokumentów przedłożonych jako potwierdzenie informacji zawartych w zgłoszeniu wywozowym;

b) kontrole nienaruszalności zamknięć zgodnie z art. 7;

c) kontrole podmiany zgodnie z art. 8;

d) szczegółowe kontrole podmiany zgodnie z art. 9; oraz

e) kontrolę dokumentów dołączonych do wniosków o wypłatę zgodnie z art. 12.

Stosowanie kontroli bezpośrednich w odniesieniu do innych kwot określone jest w rozporządzeniu (WE) nr 793/2006, (WE) nr 967/2006 oraz (WE) nr 1914/2006.

ROZDZIAŁ II

KONTROLE BEZPOŚREDNIE

Artykuł 4

Forma oraz terminy kontroli

1. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek szczegółowych przepisów, które wymagają bardziej szczegółowych kontroli, kontrole bezpośrednie mają formę kontroli na miejscu przeprowadzanych często i bez uprzedniego powiadomienia.

2. Kontrole bezpośrednie, o których eksporter został wcześniej otwarcie lub nieformalnie powiadomiony, nie są uwzględniane. Akapit ten nie ma zastosowania, w przypadku gdy sprawdzane są księgi rachunkowe przedsiębiorstwa zgodnie z pkt 3 załącznika I.

([1]) Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 90.
([2]) Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 1.

▼B

3. Państwa członkowskie zapewniają, że rozpoczęcie kontroli bezpośrednich u eksportera jest zróżnicowane w stosunku do wskazanej godziny rozpoczęcia załadunku, o którym mowa w art. 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

Artykuł 5

Szczegółowe metody kontroli

1. W przypadku gdy kontrola wzrokowa nie pozwoliła stwierdzić, że produkty odpowiadają opisowi podanemu w nomenklaturze refundacji wywozowych, oraz w przypadku gdy z uwagi na klasyfikację lub jakość towarów konieczne są bardzo precyzyjne informacje o ich składnikach, urząd celny wywozu weryfikuje ów opis zgodnie z charakterem produktu.

2. W przypadku gdy urząd celny wywozu uzna to za konieczne, zleca przeprowadzenie badań w specjalnie wyposażonych do tego celu, akredytowanych lub urzędowo zatwierdzonych laboratoriach, podając powody ich przeprowadzenia. W przypadku gdy stawka refundacji lub innej kwoty zależy od poziomu konkretnego składnika, urząd celny wywozu, w ramach kontroli bezpośredniej, pobiera reprezentatywne próbki w celu przeprowadzenia analizy składu przez akredytowane lub urzędowo zatwierdzone laboratorium.

W przypadku gdy ten sam eksporter regularnie dokonuje wywozu produktu oznaczonego tym samym kodem nomenklatury refundacji wywozowych lub kodem Nomenklatury Scalonej i stawka refundacji zależy od poziomu konkretnego składnika, urząd celny wywozu może pobrać reprezentatywne próbki jedynie z 50 % kontroli bezpośrednich przeprowadzonych względem danego eksportera, pod warunkiem że badania laboratoryjne przeprowadzone w ciągu ostatnich sześciu miesięcy nie wykazały żadnych niezgodności mających skutki finansowe przekraczające 1 000 EUR w odniesieniu do kwoty refundacji dla tego eksportera. Jeżeli analiza laboratoryjna wykryje niezgodności mające skutki finansowe przekraczające 1 000 EUR w odniesieniu do kwoty brutto refundacji, w ciągu następnych sześciu miesięcy urząd celny wywozu pobiera próbki ze wszystkich kontroli bezpośrednich przeprowadzanych u danego eksportera.

3. Kontrole określone w niniejszym artykule przeprowadzane są bez uszczerbku dla ewentualnych środków, które organy celne mogą podejmować, aby zapewnić, że produkty opuszczą obszar celny w takim samym stanie, w jakim się znajdowały podczas zwalniania do wywozu.

4. Urząd celny wywozu zapewnia zgodność z art. 21 rozporządzenia (WE) nr 800/1999. W przypadku gdy istnieją uzasadnione podejrzenia co do należytej i uczciwej jakości produktów przyjętej w obrocie, urząd celny wywozu sprawdza ich zgodność z obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności tymi, które odnoszą się do zdrowia zwierząt i roślin.

5. Kontrole bezpośrednie produktów luzem, produktów paczkowanych oraz towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu, przeprowadzane są przy wykorzystaniu metod określonych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Liczba kontroli

1. Nie naruszając przepisów ust. 2–7, kontrole bezpośrednie obejmują reprezentatywną część, stanowiącą nie mniej niż 5 % zgłoszeń wywozowych określonych w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, z tytułu których składa się wnioski o refundacje i kwoty określone w art. 1.

Wskaźniki stosuje się w odniesieniu do:

▼B

a) danego urzędu celnego wywozu;

b) danego roku kalendarzowego; oraz

c) danego sektora produktów.

2. Państwa członkowskie mogą jednak zadecydować o:

a) zastąpieniu wskaźnika 5 % dla każdego sektora produktów wskaźnikiem 5 % dla wszystkich sektorów przy zastosowaniu obowiązkowego wskaźnika minimum w wysokości 2 % dla każdego sektora produktów;

b) zastąpieniu wskaźnika 5 % dla każdego urzędu celnego wskaźnikiem 5 % dla całego kraju oraz zastąpieniu wskaźnika 5 % dla każdego sektora produktów wskaźnikiem 5 % dla wszystkich sektorów produktów przy zastosowaniu wskaźnika minimum w wysokości 2 % dla każdego sektora produktów.

3. W przypadku zastosowania przepisów ust. 1 i 2 lit. a), gdy urząd celny wywozu przyjmuje mniej niż 20 zgłoszeń wywozowych, o których mowa w ust. 1, na jeden sektor produktów rocznie, co najmniej jedno zgłoszenie wywozowe dla każdego sektora produktów rocznie musi zostać poddane kontroli bezpośredniej.

Wymóg ten nie ma zastosowania, w przypadku gdy urząd celny, po przeprowadzeniu analizy ryzyka zgodnie z art. 11, nie sprawdził dwóch pierwszych zgłoszeń, a w okresie późniejszym nie dokonuje się w tym sektorze dalszych wywozów.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2:

a) w odniesieniu do towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu stosuje się wskaźnik minimum wynoszący 0,5 % dla każdego urzędu celnego lub 0,5 % dla całego kraju. Odsetek kontroli bezpośrednich przeprowadzonych w odniesieniu do tych produktów nie jest uwzględniany przy obliczaniu wskaźnika 5 % dla każdego sektora produktów lub ogólnego wskaźnika 5 % obejmującego wszystkie sektory produktów;

b) w przypadku urzędów celnych wywozu, w których najwyżej pięciu eksporterów przedstawiło do wywozu asortyment produktów z nie więcej niż dwóch sektorów, liczbę kontroli bezpośrednich można zmniejszyć do minimalnego wskaźnika wynoszącego 2 % dla każdego sektora produktów. Sektory produktów, w odniesieniu do których składanych jest mniej niż 20 zgłoszeń wywozowych rocznie na jeden urząd celny, nie są uwzględniane przy określaniu liczby sektorów produktów. Na podstawie danych statystycznych z poprzedniego roku kalendarzowego urzędy celne wywozu mogą stosować te zasady przez cały rok kalendarzowy, nawet w przypadku gdy w ciągu roku wpłyną dodatkowe zgłoszenia wywozowe od innych eksporterów lub w odniesieniu do dodatkowych sektorów produktów.

5. Bez uszczerbku dla środków kontrolnych określonych w art. 36 ust. 4, art. 37 ust. 4 i art. 44 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, państwa członkowskie mogą postanowić o odstąpieniu od kontroli bezpośrednich i kontroli podmiany przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do dostaw określonych w art. 36 i 44 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

6. Przy obliczaniu minimalnego wskaźnika kontroli, które należy przeprowadzić zgodnie z niniejszym artykułem, państwa członkowskie nie uwzględniają na potrzeby kontroli bezpośrednich zgłoszeń wywozowych dotyczących:

a) ilości nieprzekraczających:

(i) 25 000 kg w przypadku zbóż i ryżu;

(ii) 5 000 kg w przypadku towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu;

▼B

(iii) 2 500 kg w przypadku innych produktów;

b) albo kwot refundacji niższych niż 1 000 EUR.

7. Wykonując przepisy ust. 5 i 6 państwa członkowskie przyjmują właściwe przepisy w celu zapobieżenia oszustwom i nadużyciom. Wszelkie kontrole przeprowadzone w tym celu mogą być uwzględnione w celu obliczenia zgodności z minimalnym wskaźnikiem kontroli określonym w niniejszym artykule.

ROZDZIAŁ III

KONTROLE ZAMKNIĘĆ

Artykuł 7

Obowiązek i wskaźniki kontroli

1. Nienaruszalność zamknięć sprawdza urząd celny wyprowadzenia lub urząd celny otrzymujący egzemplarz kontrolny T5.

2. Liczba kontroli zamknięć jest nie mniejsza niż 10 % całkowitej liczby egzemplarzy kontrolnych T5 lub równoważnych dokumentów innych niż wybrane do objęcia kontrolą podmiany na mocy art. 8.

ROZDZIAŁ IV

KONTROLE PODMIANY

Artykuł 8

Miejsce i szczegółowe metody kontroli

1. W przypadku gdy zgłoszenie wywozowe przyjęto w urzędzie celnym wywozu, który nie jest urzędem celnym wyprowadzenia ani urzędem celnym otrzymującym egzemplarz kontrolny T5 i urząd celny wywozu nie przeprowadził kontroli bezpośredniej, zgodnie z niniejszym artykułem i bez uszczerbku dla kontroli przeprowadzonych na podstawie innych przepisów urząd celny wyprowadzenia przeprowadza kontrolę podmiany.

Jeżeli urząd celny wyprowadzenia nie jest urzędem celnym otrzymującym egzemplarz kontrolny T5, kontrole podmiany przeprowadzane są przez urząd celny otrzymujący egzemplarz kontrolny T5.

2. Jeżeli kontrola wzrokowa pełnego ładunku byłaby niewystarczająca dla sprawdzenia podmiany, jeżeli to konieczne stosuje się inne metody kontroli bezpośredniej określone w art. 5, w tym częściowy rozładunek.

Próbka do badania pobrana zostaje jedynie w przypadku gdy urząd celny wyprowadzenia nie może sprawdzić wzrokowo i korzystając z informacji umieszczonych na opakowaniu i w dokumentacji, czy produkty zgadzają się z dokumentem towarzyszącym.

3. W przypadku gdy oprócz zamknięcia celnego nałożono plombę weterynaryjną zgodnie z wymaganiami państwa trzeciego, będącego krajem przeznaczenia, kontrola podmiany jest wymagana jedynie, gdy istnieje podejrzenie nadużycia finansowego.

Artykuł 9

Szczegółowe kontrole podmiany

1. Urząd celny wyprowadzenia lub urząd celny otrzymujący egzemplarz kontrolny T5 przeprowadza szczegółową kontrolę podmiany, jeżeli stwierdzi, że:

▼B

a) bez dozoru celnego usunięto zamknięcia nałożone przy wysyłce;

b) zamknięcia nałożone przy wysyłce zostały naruszone;

c) nie zostało udzielone zwolnienie z obowiązku nałożenia zamknięć na mocy art. 357 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

2. Na podstawie analizy ryzyka określonej w art. 11 urząd celny wyprowadzenia lub urząd celny otrzymujący egzemplarz kontrolny T5 podejmuje decyzję, czy szczegółowa kontrola podmiany ma obejmować wyłącznie kontrolę podmiany, czy też wymaga dodatkowo kontroli bezpośredniej.

Artykuł 10

Liczba kontroli

1. Łączna minimalna liczba kontroli podmiany określonych w art. 8 i szczegółowych kontroli podmiany określonych w art. 9 przeprowadzanych każdego roku kalendarzowego przez urząd celny wyprowadzenia lub urząd celny otrzymujący egzemplarz kontrolny T5 jest nie mniejsza niż 8 % liczby egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów obejmujących produkty, w odniesieniu do których wystąpiono o refundację.

2. Przy obliczaniu minimalnego wskaźnika kontroli, które należy przeprowadzić zgodnie z niniejszym artykułem, państwa członkowskie nie uwzględniają na potrzeby kontroli podmiany egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów dotyczących:

a) ilości nieprzekraczających:

(i) 25 000 kg w przypadku zbóż i ryżu;

(ii) 5 000 kg w przypadku towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu;

(iii) 2 500 kg w przypadku innych produktów;

b) albo kwot refundacji niższych niż 1 000 EUR.

3. Wykonując przepisy ust. 2, państwa członkowskie przyjmują właściwe przepisy w celu zapobieżenia oszustwom i nadużyciom. Wszelkie kontrole przeprowadzone w tym celu mogą być uwzględnione w celu obliczenia zgodności z minimalnym wskaźnikiem kontroli określonym w niniejszym artykule.

ROZDZIAŁ V

ZARZĄDZANIE RYZYKIEM

Artykuł 11

Analiza ryzyka

1. Typowanie do kontroli bezpośrednich oraz kontroli podmiany odbywa się na podstawie systemu zarządzania ryzykiem.

2. Państwa członkowskie przeprowadzają analizę ryzyka mającą na celu skierowanie kontroli bezpośrednich na produkty, osoby fizyczne i prawne oraz sektory produktów, w odniesieniu do których ryzyko, że czynności określone w art. 1 nie zostały poprawnie przeprowadzone, jest największe.

3. Nie naruszając przepisów art. 592e rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, państwa członkowskie przeprowadzają analizę ryzyka z uwzględnieniem niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, kryteriów określonych w załączniku II.

4. W oparciu o nabyte doświadczenie państwa członkowskie i Komisja wspólnie oceniają wiarygodność i przydatność kryteriów

▼B

określonych w załączniku II, aby w razie potrzeby dokonać niezbędnych dostosowań systemu i parametrów typowania w celu zwiększenia skuteczności i celności kontroli bezpośredniej oraz kontroli podmiany.

5. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o:

▼M1

a) zastosowanych środkach, włącznie z instrukcjami dla służb krajowych, w celu stosowania selekcji w oparciu o analizę ryzyka, w świetle kryteriów określonych w załączniku II;

▼B

b) wskaźnikach kontroli, które mają być stosowane zgodnie z art. 6;

c) poszczególnych przypadkach mogących zainteresować inne państwa członkowskie.

Państwa członkowskie, w odniesieniu do których ma zastosowanie art. 18 akapit trzeci lit. a), przekazują powyższe informacje Komisji do dnia 1 lipca 2009 r.

ROZDZIAŁ VI

KOORDYNACJA ORAZ SPRAWOZDANIA URZĘDOWE

SEKCJA 1

Koordynacja

Artykuł 12

Kontrola przez agencję płatniczą

Na podstawie wniosków o wypłatę i innych dostępnych informacji, a w szczególności na podstawie dokumentów wywozowych oraz uwag służb celnych, agencje płatnicze kontrolują wszelkie dowody zawarte w tych dokumentach, przedstawione w celu uzasadnienia wypłaty danych kwot.

Artykuł 13

Koordynacja analizy ryzyka oraz kontroli

1. Państwa członkowskie zapewniają koordynację informacji dotyczących analiz ryzyka przez jeden organ.

2. Państwa członkowskie podejmują kroki w celu skoordynowania kontroli indywidualnych podmiotów gospodarczych i kontroli określonych w art. 5, 8 i 9 oraz kontrole określone w rozporządzeniu (WE) nr 485/2008.

Takie skoordynowane kontrole przeprowadzane są z inicjatywy lub na wniosek Komisji, organów celnych dokonujących kontroli bezpośrednich, agencji płatniczych badających dokumenty dotyczące wniosków o wypłatę bądź właściwych organów kontrolujących księgi rachunkowe.

SEKCJA 2

Sprawozdania urzędowe

Artykuł 14

Sprawozdania z kontroli bezpośrednich

1. Każdy urząd celny wywozu podejmuje niezbędne kroki w celu zapewnienia, możliwości bieżącego monitorowania wskaźnika kontroli bezpośrednich określonym w art. 6.

▼B

Na podstawie tych ustaleń, w odniesieniu do każdego sektora produktów należy wskazać:

a) liczbę zgłoszeń wywozowych uwzględnionych przy kontrolach bezpośrednich;

b) liczbę przeprowadzonych kontroli bezpośrednich.

2. Właściwy urzędnik celny sporządza szczegółowe sprawozdanie z każdej przeprowadzonej kontroli bezpośredniej.

Sprawozdania z kontroli zawierają co najmniej istotne informacje dotyczące:

a) miejsca, daty, godziny przybycia, godziny zakończenia kontroli bezpośredniej, środka transportu wykorzystanego do przewozu produktów, informacji, w jakim stopniu środek transportu był wykorzystany na początku czynności kontrolnych (pusty, załadowany częściowo czy całkowicie), liczby próbek pobranych do badań laboratoryjnych oraz imię, nazwisko i podpis właściwego urzędnika; oraz

b) daty i godziny odbioru informacji, o których mowa w art. 5 ust. 7 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 800/1999, wskazania godziny rozpoczęcia oraz zakończenia załadunku produktów na środek transportu.

Bez uszczerbku dla przepisów art. 9 rozporządzenia (WE) nr 885/2006, sprawozdania z kontroli oraz dokumenty wskazujące powód wytypowania danego zgłoszenia wywozowego do kontroli bezpośredniej są dostępne do wglądu w urzędzie celnym, który przeprowadził kontrolę bezpośrednią, lub w jednym miejscu w państwie członkowskim przez trzy lata od roku, w którym dokonano wywozu.

▼M2

Artykuł 15

Egzemplarz kontrolny T5

1. Do celów art. 912c ust. 3 i 4 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, w stosownych przypadkach, organy celne odnotowują w egzemplarzu kontrolnym T5 lub równoważnym dokumencie towarzyszącym produktom odpowiednie kody kontroli określone w załączniku IIa do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z następującymi zasadami:

a) urząd celny wywozu odnotowuje w polu D odpowiedni kod kontroli wymieniony w części 1 załącznika IIa, wskazujący, czy:

   (i) przeprowadzono kontrolę bezpośrednią refundacji wywozowych przewidzianą w art. 4 niniejszego rozporządzenia;

   (ii) przeprowadzono analizę zgodnie z art. 51 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1043/2005 ([1]);

   (iii) wywóz dotyczy pomocy żywnościowej na mocy rozporządzenia (WE) nr 2298/2001 i jest wyłączony z kontroli bezpośredniej;

b) urząd celny wyprowadzenia lub urząd celny otrzymujący egzemplarz kontrolny T5 po przeprowadzeniu kontroli nienaruszalności zamknięć, o których mowa w art. 7 niniejszego rozporządzenia, odnotowuje w polu J odpowiedni kod kontroli wymieniony w części 2 załącznika IIa, wskazujący, czy:

   (i) stan zamknięcia nie budzi zastrzeżeń lub brak zamknięcia jest uzasadniony, jak określono w art. 5 ust. 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 612/2009 ([2]);

   (ii) brak zamknięcia lub zamknięcie zostało naruszone;

([1]) Dz.U. L 172 z 5.7.2005, s. 24.
([2]) Dz.U. L 186 z 17.7.2009, s. 1.

▼M2

c) urząd celny wyprowadzenia lub urząd celny otrzymujący egzemplarz kontrolny T5 odnotowuje w polu J odpowiedni kod kontroli wymieniony w części 3 załącznika IIa, wskazujący, czy:

(i) ustalenia z kontroli podmiany, o której mowa w art. 8 niniejszego rozporządzenia, nie wykazały nieprawidłowości;

(ii) pobrano próbkę w ramach kontroli podmiany, o której mowa w art. 8, lub w ramach szczegółowej kontroli podmiany, o której mowa w art. 9 niniejszego rozporządzenia, lecz ustalenia nie są jeszcze dostępne ze względu na trwającą weryfikację w ramach badań laboratoryjnych;

(iii) ustalenia ze szczegółowej kontroli podmiany, o której mowa w art. 9 niniejszego rozporządzenia, nie wykazały nieprawidłowości;

(iv) ustalenia z kontroli podmiany, o której mowa w art. 8, lub szczegółowej kontroli podmiany, o której mowa w art. 9, wykazały nieprawidłowości.

2. Urząd celny wyprowadzenia lub urząd celny otrzymujący egzemplarz kontrolny T5 umieszcza w polu J egzemplarza kontrolnego T5 numer referencyjny urzędu celnego, o którym mowa w pkt 8 załącznika 37c do rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. c) ppkt (ii), właściwy urząd celny, po zakończeniu weryfikacji odnotowuje ustalenia w polu J kopii wysłanego wcześniej egzemplarza kontrolnego T5 przy pomocy odpowiedniego kodu kontroli, o którym mowa w ust. 1 lit. c).

W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. c) ppkt (iv), urząd celny, który dokonał ustaleń:

a) do kopii egzemplarza kontrolnego T5, który zostanie odesłany do agencji płatniczej zgodnie z procedurą określoną w art. 912c ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, załącza kopię sprawozdania z kontroli, zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu, wskazując przeprowadzone kontrole i powody, dla których mogła wystąpić niezgodność z odnośnymi przepisami dotyczącymi refundacji wywozowych; oraz

b) zwraca się do agencji płatniczej o powiadomienie go o działaniach podjętych w wyniku ustaleń.

3. Jeśli procedury typowania do kontroli nienaruszalności zamknięć, o których mowa w art. 7, lub kontroli podmiany, o których mowa w art. 8, lub szczegółowych kontroli podmiany, o których mowa w art. 9, a wraz z nimi stosowanie zasad zarządzania ryzykiem, są utrudniane z powodu niepełnych informacji podanych w egzemplarzu kontrolnym T5, urząd celny wyprowadzenia lub urząd celny otrzymujący egzemplarz kontrolny T5 odnotowuje w polu J, jako dodatkową informację, jeden z kodów kontroli wymienionych w części 4 załącznika IIa.

4. Urząd celny wyprowadzenia lub urząd celny otrzymujący egzemplarz kontrolny T5 podejmuje kroki w celu zapewnienia Komisji bieżącego dostępu do szczegółowych informacji dotyczących liczby:

a) egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów uwzględnionych do celów kontroli nienaruszalności zamknięć, o których mowa w art. 7, do celów kontroli podmiany, o których mowa w art. 8, oraz do celów szczegółowych kontroli podmiany, o których mowa w art. 9;

b) przeprowadzonych kontroli nienaruszalności zamknięć, o których mowa w art. 7;

c) przeprowadzonych kontroli podmiany, o których mowa w art. 8;

d) przeprowadzonych szczegółowych kontroli podmiany, o których mowa w art. 9.

▼M2

Duplikat lub kopia dokumentu pozostaje, stosownie do przypadku, w urzędzie celnym wyprowadzenia lub w urzędzie celnym otrzymującym egzemplarz kontrolny T5 lub równoważny dokument i jest dostępny do wglądu.

5. Każda kontrola podmiany i szczegółowa kontrola podmiany, o których mowa w art. 8 i 9, jest przedmiotem sprawozdania sporządzanego przez urzędnika celnego, który ją przeprowadza.

Sprawozdanie umożliwia monitorowanie przeprowadzonych kontroli oraz opatrzone jest datą i nazwiskiem urzędnika celnego. Nie naruszając przepisów art. 9 rozporządzenia (WE) nr 885/2006 jest ono dostępne do wglądu w urzędzie celnym, który przeprowadził kontrolę, lub w jednym miejscu w państwie członkowskim przez trzy lata od roku, w którym dokonano wywozu.

▼B

Artykuł 16

Sprawozdanie roczne

Przed dniem 1 maja każdego roku państwa członkowskie przesyłają Komisji sprawozdanie zawierające ocenę wykonania i skuteczności kontroli przeprowadzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia i procedur zastosowanych do typowania produktów podlegających kontrolom bezpośrednim. Sprawozdanie zawiera elementy wymienione w załączniku VIII obejmującym zgłoszenia wywozowe przyjęte w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia poprzedniego roku.

Państwa członkowskie przesyłają sprawozdanie Komisji na nośniku elektronicznym, który uniemożliwia ponowny zapis danych, lub na papierze lub, w stosownych przypadkach, drogą elektroniczną na formularzu udostępnionym państwom członkowskim przez Komisję.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 17

Uchylenia

Uchyla się rozporządzenia (WE) nr 3122/94 i (WE) nr 2090/2002.

Odniesienia do uchylonych rozporządzeń oraz do rozporządzenia (EWG) nr 386/90 rozumiane są jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i są odczytywane zgodnie z tabelą korelacji przedstawioną w załączniku IX.

Artykuł 18

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

Niemniej rozdział V w odniesieniu do kontroli bezpośrednich oraz art. 5 ust. 2 akapit drugi, art. 6 ust. 2, art. 6 ust. 3 akapit drugi oraz art. 6 ust. 4 stosuje się:

a) w odniesieniu do państw członkowskich, które przesłały Komisji powiadomienia na mocy art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 3122/94 – od dnia 1 stycznia 2009 r.;

b) w odniesieniu do pozostałych państw członkowskich – od daty, którą każde państwo członkowskie ustali i o której poinformuje Komisję,

▼B

lub z dniem 1 lipca 2009 r. – zależnie od tego, która data przypada wcześniej.

Rozdział V w odniesieniu do kontroli podmiany stosuje się od daty, którą każde państwo członkowskie ustala i o której informuje Komisję, lub z dniem 1 lipca 2009 r. – zależnie od tego, która data przypada wcześniej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

METODY, KTÓRE NALEŻY STOSOWAĆ W PRZYPADKU KONTROLI BEZPOŚREDNICH

1. **Produkty luzem**

1.1. W przypadku gdy eksporter stosuje zaplombowane urządzenia do automatycznego ładowania i kalibrowanego automatycznego ważenia produktów luzem, urząd celny wywozu sprawdza zgodność produktów ze zgłoszeniem wywozowym poprzez określenie ilości na podstawie kalibrowanego automatycznego ważenia, a rodzaj i cechy charakterystyczne produktów – poprzez pobranie reprezentatywnych próbek.

Poprzez pobranie próbek urząd celny wywozu sprawdza również, czy:

(i) systemy ważenia i ładowania nie pozwalają na zmianę kierunku produktów wewnątrz tych zaplombowanych systemów obiegu lub na jakiekolwiek inne manipulacje;

(ii) okresy ważności kalibrowanych urządzeń ważących nie wygasły, a w przypadku gdy stosowane urządzenia ważące są zaplombowane, czy plomby są nienaruszone;

(iii) zważone przesyłki zostały faktycznie załadowane na określony środek transportu;

(iv) dane wprowadzone w protokołach ważenia lub świadectwach ważenia są zgodne z danymi zawartymi w dokumentach załadowczych.

1.2. W rzadkich przypadkach, gdy ilość produktów luzem nie została zarejestrowana przez kalibrowany system automatycznego ważenia, urząd celny stosuje wszelkie inne środki kontroli, które są wystarczające z handlowego punktu widzenia.

1.3. Jeżeli zgłoszenie celne obejmuje jedynie część ładunku na statku, urząd celny wywozu zapewnia nadzór nad faktycznym wyprowadzeniem całego ładunku. W tym celu, po zakończeniu procesu załadunku, urząd celny porównuje łączną masę załadowanego ładunku z informacjami uzyskanymi na mocy pkt 1.1 lub 1.2 oraz, w stosownych przypadkach, informacjami zawartymi w dokumentacji handlowej.

2. **Produkty sprzedawane na sztuki**

2.1. W przypadku gdy eksporter zgłosił, że produkty zostały zapakowane z zastosowaniem automatycznych systemów workowania, puszkowania, butelkowania itp., oraz urządzeń do kalibrowanego automatycznego ważenia/mierzenia, lub zapakowane w opakowania lub butelkowane w rozumieniu dyrektyw Rady 75/106/EWG ([1]), 75/107/EWG ([2]) i 76/211/EWG ([3]), obowiązuje zasada przeliczenia całkowitej ilości worków, puszek, butelek itp., a także sprawdzenia rodzaju i cech charakterystycznych produktów na podstawie reprezentatywnego wyboru dokonanego przez urząd celny wywozu. Masę lub objętość ustala się poprzez kalibrowane automatyczne ważenie/mierzenie lub przeliczenie opakowań lub butelek, w rozumieniu powyższych dyrektyw. Urząd celny wywozu może zważyć lub zmierzyć pojedynczy worek, puszkę lub butelkę.

2.2. Jeżeli urządzenie ma kalibrowany automatyczny licznik, odczyty automatycznego licznika można wziąć pod uwagę przy bezpośredniej kontroli ilości. Punkt 1.1 stosuje się *mutatis mutandis*.

2.3. W przypadku gdy eksporter używa palet, na które załadowane są kartony, puszki itp., urząd celny wywozu wybiera reprezentatywne palety i sprawdza, czy zgłoszona liczba kartonów, puszek itp. faktycznie się na nich znajduje. Urząd wybiera z tych palet liczbę reprezentatywnych kartonów, puszek itp. i sprawdza, czy znajduje się na nich odpowiednia ilość butelek, sztuk itp.

2.4. W przypadku gdy eksporter nie używa urządzeń określonych w pkt 2.1 oraz 2.2, urząd celny wywozu przelicza worki, puszki itp. Rodzaj, cechy

([1]) Dz.U. L 42 z 15.2.1975, s. 1.
([2]) Dz.U. L 42 z 15.2.1975, s. 14.
([3]) Dz.U. L 46 z 21.2.1976, s. 1.

▼B

charakterystyczne oraz waga/objętość są sprawdzane na podstawie reprezentatywnego wyboru. Punkt 2.3 stosuje się *mutatis mutandis*.

2.5. Jeśli w przypadku opisanym w punkcie 2.1 oraz 2.2 na bezpośrednim opakowaniu produktów wskazana jest jego zawartość i dokładna masa, produkty zostały umieszczone w pojemnikach lub opakowaniach przeznaczonych do sprzedaży hurtowej oraz są one regularnie wywożone przez tego samego eksportera i w ciągu ubiegłych sześciu miesięcy nie ujawniono niezgodności mających skutki finansowe większe niż 1 000 EUR, informację tę należy sprawdzić jedynie w stosunku do 50 % kontroli bezpośrednich.

3. **Towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

3.1. W przypadku towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu, które zostały zapakowane do sprzedaży detalicznej lub są przedmiotem właściwego oznakowania, zawierającego na bezpośrednim opakowaniu szczegóły dotyczące zawartości i masy, oraz które spełniają wymagania art. 10 akapit trzeci rozporządzenia Komisji (WE) nr 1043/2005 ([1]) albo w przypadku których ilości używanego produktu zostały określone w załączniku III do wymienionego rozporządzenia, urząd celny wywozu sprawdza najpierw zgodność masy i zawartości towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu i umieszczonych bezpośrednio w opakowaniach ze szczegółowymi informacjami znajdującymi się na bezpośrednim opakowaniu. Urząd może zważyć sztukę bez opakowania. Obowiązuje zasada, że następnie przelicza on lub waży całkowitą ilość towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu w bezpośrednich opakowaniach.

Punkty 2.1–2.5 stosuje się *mutatis mutandis*.

3.2. Urząd celny może pobrać próbkę w celu sprawdzenia, czy nie nastąpiła podmiana.

3.3. Urząd celny wywozu może założyć, że ilość produktów wykorzystanych do produkcji towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu jest prawidłowa, jeżeli opis i zawartość wskazana na bezpośrednim opakowaniu są zgodne ze szczegółami podanymi w zgłoszeniu wywozowym lub zarejestrowanej recepturze wytwarzania.

W przypadku gdy receptura wytwarzania nie została dotychczas sprawdzona przez właściwe organy, urząd celny wywozu zleca audytorowi z właściwego organu zweryfikowanie *ex post* receptury i tożsamości towarów.

Do celów tej metody sprawdzania składu towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu, państwa członkowskie wprowadzają wcześniej procedurę, na mocy której:

(i) skład towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu można sprawdzić weryfikując rozliczenia i szczegółowe dokumenty dotyczące produkcji;

(ii) weryfikuje się, że wyprodukowane towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu są tymi samymi, które zostały objęte zgłoszeniem wywozowym i recepturą wytwarzania i które są przeznaczone na wywóz poprzez sprawdzenie odpowiednich dokumentów produkcyjnych przedsiębiorstwa; oraz

(iii) audytor właściwego organu może sprawdzić *ex post*, czy wywożone towary zgadzają się z danym zgłoszeniem wywozowym, recepturą wytwarzania i wyprodukowanymi towarami.

3.4. W przypadkach gdy nie stosuje się procedury przewidzianej w pkt 3.1–3.3, urząd celny wywozu pobiera reprezentatywne próbki, nie naruszając przepisów art. 49 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005.

([1]) Dz.U. L 172 z 5.7.2005, s. 24.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

KRYTERIA ANALIZY RYZYKA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 11

1. Kryteria odnoszące się do produktów:
   a) ich pochodzenie;
   b) ich rodzaj;
   c) cechy produktów w kategoriach nomenklatury refundacji;
   d) ich wartość;
   e) ich status celny;
   f) ryzyko zastosowania niewłaściwego kodu taryfowego;
   g) kwota refundacji związana z cechami technicznymi i prezentacją produktów (zawartość tłuszczu, wody, mięsa, popiołu, opakowanie itd.);
   h) produkt ostatnio włączony do systemu refundacji;
   i) ilość;
   j) analizy wcześniejszych próbek;
   k) wiążąca informacja taryfowa (WIT).
2. Kryteria odnoszące się do handlu:
   a) częstotliwość wymiany handlowej;
   b) pojawienie się nietypowego handlu lub rozwój nowej wymiany handlowej;
   c) zakłócenia w handlu.
3. Kryteria odnoszące się do nomenklatury refundacji:
   a) stawka refundacji;
   b) pozycje nomenklatury, w odniesieniu do których najczęściej wypłacane są refundacje wywozowe;
   c) ryzyko zastosowania niewłaściwej stawki refundacji związanej z cechami technicznymi i prezentacją produktów (zawartość tłuszczu, wody, mięsa, popiołu, opakowanie itd.).
4. Kryteria odnoszące się do eksporterów:
   a) ich status według prawodawstwa celnego (np. upoważniony podmiot gospodarczy);
   b) ich reputacja i wiarygodność;
   c) ich sytuacja finansowa;
   d) pojawienie się nowych eksporterów;
   e) wywóz nieuzasadniony bezpośrednimi przesłankami ekonomicznymi;
   f) poprzednie przypadki sporne, w szczególności nadużycia finansowe.
5. Kryteria odnoszące się do wykrytych lub przypuszczalnych nieprawidłowości w niektórych sektorach produktów.
6. Kryteria odnoszące się do stosowanych regulacji celnych:
   a) normalna procedura zgłoszenia;
   b) uproszczona procedura zgłoszenia;
   c) przyjęcie zgłoszenia wywozowego zgodnie z art. 790 i 791 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.
7. Kryteria odnoszące się do ustaleń dotyczących przyznawania refundacji wywozowych:
   a) wywóz bezpośredni;
   b) zaopatrzenie.

▼B

8. Kryteria odnoszące się w szczególności do kontroli podmiany:

a) miejsce przeznaczenia wywozu;

b) przyczyny logistyczne zgłoszone przez urząd celny wyprowadzenia: nowy lub nietypowy przewóz lub trasa, produkty przeniesione z innego urzędu celnego;

c) nadmierny czas przewozu z urzędu celnego wywozu;

d) dostawa do innego niż przewidziany portu lub punktu granicznego;

e) numer zamknięcia różny od zgłoszonego;

f) niezgodność między kodem towarowym a opisem;

g) zadeklarowana masa okazuje się niepoprawna;

h) niewłaściwy środek transportu w odniesieniu do produktów;

i) stawka refundacji.

▼M2

ZAŁĄCZNIK IIa

Kody kontroli dotyczące kontroli prowadzonych przez urząd celny wywozu, urząd celny wyprowadzenia lub urząd celny otrzymujący egzemplarz kontrolny T5

CZĘŚĆ 1

Ustalenia z kontroli określone w art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1276/2008	Kod kontroli
Przeprowadzono kontrolę bezpośrednią refundacji wywozowych przewidzianą w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1276/2008;	A1000
Przeprowadzono analizę zgodnie z art. 51 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005	A1100
Wywóz dotyczy pomocy żywnościowej na mocy rozporządzenia (WE) nr 2298/2001 i jest wyłączony z kontroli bezpośredniej	A1200

CZĘŚĆ 2

Ustalenia z kontroli określone w art. 15 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1276/2008	Kod kontroli
Stan zamknięcia nie budzi zastrzeżeń lub brak zamknięcia jest uzasadniony, jak określono w art. 5 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 612/2009	A2000
Brak zamknięcia lub zamknięcie zostało naruszone	A2100

CZĘŚĆ 3

Ustalenia z kontroli określone w art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1276/2008	Kod kontroli
Ustalenia z kontroli podmiany, o której mowa w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1276/2008, nie wykazały nieprawidłowości	A3000
Pobrano próbkę w ramach kontroli podmiany, o której mowa w art. 8, lub w ramach szczegółowej kontroli podmiany, o której mowa w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1276/2008, lecz ustalenia nie są jeszcze dostępne ze względu na trwającą weryfikację w ramach badań laboratoryjnych	A3100
Ustalenia ze szczegółowej kontroli podmiany, o której mowa w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1276/2008, nie wykazały nieprawidłowości	A3200

▼**M2**

Ustalenia z kontroli określone w art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1276/2008	Kod kontroli
Ustalenia z kontroli podmiany, o której mowa w art. 8, lub ze szczegółowej kontroli podmiany, o której mowa w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1276/2008, wykazały nieprawidłowości	A3300

CZĘŚĆ 4

Ustalenia z kontroli określone w art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1276/2008	Kod kontroli
Stosowanie zasad zarządzania ryzykiem jest utrudnione, ponieważ stawka refundacji nie została podana w egzemplarzu kontrolnym T5 ani równoważnym dokumencie, przy czym eksporter nie został zwolniony z tego wymogu zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 612/2009	A4000
Stosowanie zasad zarządzania ryzykiem jest utrudnione, ponieważ w egzemplarzu kontrolnym T5 ani równoważnym dokumencie nie podano zapisu, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 612/2009 i w załączniku III do tego rozporządzenia	A4100
Stosowanie zasad zarządzania ryzykiem jest utrudnione, ponieważ egzemplarz kontrolny T5 lub równoważny dokument został nieprawidłowo lub niecałkowicie wypełniony w innych punktach	A4200

▼B

ZAŁĄCZNIK VIII

Elementy sprawozdania rocznego na mocy art. 16

1. **Kontrole w urzędzie celnym wywozu**

1.1. Liczba zgłoszeń wywozowych w podziale na sektory przypadająca na urząd celny, niewyłączonych na mocy art. 6 ust. 6 przy obliczaniu minimalnego wskaźnika kontroli. Jeżeli państwo członkowskie stosuje art. 6 ust. 2 lit. b), przy obliczaniu minimalnego wskaźnika kontroli, sprawozdanie podaje łączną liczbę zgłoszeń wywozowych na terytorium tego państwa, niewyłączonych na mocy art. 6 ust. 6, w podziale na sektory.

1.2. Liczba i odsetek przeprowadzonych kontroli bezpośrednich w podziale na sektory produktów i na urzędy celne. Jeżeli państwo członkowskie stosuje art. 6 ust. 2 lit. b), sprawozdanie podaje łączną liczbę i odsetek kontroli bezpośrednich przeprowadzonych na terytorium tego państwa w podziale na sektory produktów.

1.3. W stosownych przypadkach, wykaz urzędów celnych stosujących zmniejszone wskaźniki kontroli na mocy art. 6 ust. 4 lit. b). Jeżeli państwo członkowskie stosuje art. 6 ust. 2 lit. b) oraz jeżeli stosuje art. 6 ust. 4, sprawozdanie podaje liczbę i odsetek przeprowadzonych kontroli bezpośrednich w podziale na sektory produktów i na urzędy celne określone w tym artykule.

1.4. Liczba kontroli, które doprowadziły do wykrycia nieprawidłowości w podziale na sektory produktów, skutki finansowe wykrytych nieprawidłowości przekraczające wartość refundacji 1 000 EUR oraz, w stosownych przypadkach, numer referencyjny stosowany do wymiany informacji, określony w art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1848/2006 ([1]).

1.5. W stosownych przypadkach zaktualizowana liczba nieprawidłowości, o których powiadomiono Komisję w poprzednim sprawozdaniu rocznym na mocy art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1848/2006.

1.6. Wnioskowana wysokość refundacji zgłoszeń poddanych kontrolom bezpośrednim w podziale na sektory produktów.

2. **Kontrole podmiany w urzędzie celnym wyprowadzenia**

2.1. Liczba egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów przypadających na urząd celny wyprowadzenia lub urząd celny otrzymujący egzemplarz kontrolny T5, w którym produkty, w odniesieniu do których wystąpiono o refundację, opuszczają obszar celny Wspólnoty, wyrażona jako:

a) liczba egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów, obejmujących wywozy poddane kontroli bezpośredniej w rozumieniu art. 3 lit. a);

b) liczba egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów, obejmujących zgłoszenia wywozowe niepoddane kontroli bezpośredniej w rozumieniu art. 3 lit. a);

c) całkowita liczba egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów.

2.2. Liczba i odsetek kontroli nienaruszalności zamknięć określonych w art. 7, przeprowadzonych przez dany urząd celny wyprowadzenia lub urząd celny otrzymujący egzemplarz kontrolny T5, w którym produkty, w odniesieniu do których wystąpiono o refundację, opuszczają obszar celny Wspólnoty.

2.3. Liczba i odsetek przeprowadzonych kontroli, w podziale na kontrole podmiany i szczegółowe kontrole podmiany określone w art. 8 i 9, przeprowadzonych przez dany urząd celny wyprowadzenia lub urząd celny otrzymujący egzemplarz kontrolny T5, w którym produkty, w odniesieniu do których wystąpiono o refundację, opuszczają obszar celny Wspólnoty.

2.4. Liczba egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów, w przypadku których zamknięcia nałożone przy wysyłce zostały zdjęte bez dozoru celnego lub zostały naruszone lub dla których nie zostało udzielone zwolnienie z obowiązku nałożenia zamknięć na mocy art. 357 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

([1]) Dz.U. L 355 z 15.12.2006, s. 56.

▼B

2.5. Liczba kontroli podmiany, o których mowa w art. 8 niniejszego rozporządzenia, które doprowadziły do wykrycia nieprawidłowości, skutki finansowe wykrytych nieprawidłowości przekraczające wartość refundacji 1 000 EUR oraz, w stosownych przypadkach, numer referencyjny stosowany dla celów wymiany informacji, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1848/2006.

Liczba szczegółowych kontroli podmiany, o których mowa w art. 9 niniejszego rozporządzenia, które doprowadziły do wykrycia nieprawidłowości, skutki finansowe wykrytych nieprawidłowości przekraczające wartość refundacji 1 000 EUR oraz, w stosownych przypadkach, numer referencyjny stosowany dla celów wymiany informacji, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1848/2006.

2.6. W stosownych przypadkach zaktualizowana liczba nieprawidłowości, o których powiadomiono Komisję w poprzednim sprawozdaniu rocznym na mocy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1848/2006.

2.7. W jakim stopniu urzędy celne wyprowadzenia lub urząd celny otrzymujący egzemplarz kontrolny T5 stosowały art. 15 ust. 5 i jakie informacje otrzymano od zaangażowanych agencji płatniczych.

3. **Procedury typowania przesyłek do kontroli bezpośredniej**

3.1. Opis procedur stosowanych przy typowaniu przesyłek, które mają zostać poddane kontrolom bezpośrednim, kontrolom podmiany i szczegółowym kontrolom podmiany, oraz skuteczności tych procedur.

4. **Zmiany systemu lub strategii analizy ryzyka**

4.1. Opis wszelkich zmian dotyczących środków, o których poinformowano Komisję na mocy art. 11 ust. 3.

5. **Szczegółowe informacje dotyczące systemów typowania oraz systemu analizy ryzyka**

Informacje określone w pkt 5.1–5.4 należy przesłać wyłącznie, jeśli od chwili złożenia ostatniego sprawozdania zostały wprowadzone zmiany.

Informacje określone w pkt 5.5 wymagane są od państw członkowskich w odniesieniu do okresu roku 2009 do momentu powiadomienia, że stosują analizę ryzyka na mocy art. 11.

5.1. Opis jednolitego systemu, o ile takowy istnieje, rejestracji określenia poziomu ryzyka związanego z każdą przesyłką.

5.2. Opis częstotliwości, z jaką dokonuje się oceny okresowej czynników ryzyka oraz jej przeglądu.

5.3. Opis systemu monitorowania i informacji zwrotnej mających zapewnić przeprowadzenie planowanych kontroli lub zapis przekonujących przyczyn odstąpienia od przeprowadzenia kontroli.

5.4. Jeżeli dla najnowszych okresów sprawozdawczych nie przeprowadzono przeglądu oceny ryzyka (zob. pkt 5.2), wyjaśnienie dlaczego istniejąca ocena nadal pozostaje najwłaściwszym środkiem dla zapewnienia skuteczności kontroli bezpośrednich.

5.5. Jeżeli nie stosuje się analizy ryzyka zgodnie z art. 11, wyjaśnienie dlaczego istniejący system kontroli nadal pozostaje najwłaściwszym środkiem dla zapewnienia skuteczności kontroli bezpośrednich.

6. **Koordynacja z rozporządzeniem (WE) nr 485/2008**

6.1. Opis działań na mocy art. 13 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, które zostały podjęte w celu poprawy koordynacji z rozporządzeniem (WE) nr 485/2008.

7. **Trudności związane ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia**

7.1. Opis wszelkich trudności napotkanych w trakcie stosowania niniejszego rozporządzenia, działań podjętych w celu ich przezwyciężenia lub propozycji takich działań.

▼B

8. **Ocena przeprowadzonych kontroli**

8.1. Ocena stwierdzająca, czy kontrole zostały przeprowadzone w sposób zadowalający.

8.2. Stwierdzenie, czy jednostka certyfikująca, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 885/2006, przedstawiła w swoim ostatnim sprawozdaniu jakiekolwiek opinie dotyczące przeprowadzenia kontroli bezpośrednich i kontroli podmiany na mocy art. 5 ust. 4 tego rozporządzenia oraz wskazanie odpowiedniego miejsca w sprawozdaniu (rozdział, strona itp.) Jeżeli sprawozdanie zawiera zalecenia dotyczące poprawy systemu kontroli bezpośrednich i podmiany, wskazanie środków wdrożonych w celu usprawnienia systemu.

8.3. Państwa członkowskie, które w momencie opracowywania sprawozdania rocznego nie wdrożyły jeszcze środków w rozumieniu pkt 8.2, przedkładają wymienione informacje w terminie do 31 lipca roku, w którym przedkładane jest sprawozdanie roczne.

9. **Propozycje usprawnień**

9.1. W stosownych przypadkach, propozycje mające na celu udoskonalenie stosowania niniejszego rozporządzenia lub samego rozporządzenia.

▼B

ZAŁĄCZNIK IX

Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 386/90	Rozporządzenie (WE) nr 3122/94	Rozporządzenie (WE) nr 2090/2002	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1		Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 1
		Artykuł 1 ust. 3, art. 5 ust. 1, art. 3 i art. 10 ust. 4	Artykuł 2
Artykuł 2			Artykuł 3
Artykuł 3 ust. 1 i art. 3 ust. 2			Artykuł 4 ust. 1
		Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 4 ust. 2 i 3
Artykuł 3 ust. 3			Artykuł 5 ust. 1
		Artykuł 5 ust. 1 i art. 6 lit. b)	Artykuł 5 ust. 2
Artykuł 3 ust. 4			Artykuł 5 ust. 3
		Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 5 ust. 4 i 5
Artykuł 3 ust. 1 lit. b) i art. 3 ust. 2 akapit pierwszy			Artykuł 6 ust. 1
Artykuł 3 ust. 2 akapit drugi			Artykuł 6 ust. 2 lit. a)
Artykuł 3 ust. 2 akapit trzeci			Artykuł 6 ust. 2 lit. b)
		Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 6 ust. 3
		Artykuł 6 lit. a) i c)	Artykuł 6 ust. 4
		Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 6 ust. 5
		Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 6 ust. 6
		Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 6 ust. 7
		Artykuł 10 ust. 2a	Artykuł 7
Artykuł 3a		Artykuł 10 ust. 1 i 2	Artykuł 8 ust. 1
		Artykuł 10 ust. 4	Artykuł 8 ust. 2
		Artykuł 10 ust. 3	Artykuł 8 ust. 3
		Artykuł 10 ust. 2a	Artykuł 9 ust. 1
		Artykuł 10 ust. 4a	Artykuł 9 ust. 2
		Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 10 ust. 1
		Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 10 ust. 2
		Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 10 ust. 3

▼B

Rozporządzenie (EWG) nr 386/90	Rozporządzenie (WE) nr 3122/94	Rozporządzenie (WE) nr 2090/2002	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 1	Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 11 ust. 1, 2 i 3
	Artykuł 2 ([1])		—
	Artykuł 3 ust. 1		Artykuł 11 ust. 4
	Artykuł 3 ust. 2		Artykuł 11 ust. 5
Artykuł 4			Artykuł 12
	Artykuł 3 ust. 3		Artykuł 13 ust. 1
Artykuł 5			Artykuł 13 ust. 2
		Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 14 ust. 1
		Artykuł 8 ust. 2	Artykuł 14 ust. 2
		Artykuł 8 ust. 3	Artykuł 15 ust. 1
		Artykuł 10 ust. 5 lit. a) i art. 10 ust. 5a akapit drugi ([2])	Artykuł 15 ust. 2
		Artykuł 10 ust. 5a akapit pierwszy	Artykuł 15 ust. 3
		Artykuł 10 ust. 6	Artykuł 15 ust. 4
		Artykuł 10 ust. 7 akapit pierwszy	Artykuł 15 ust. 5
		Artykuł 11	Artykuł 16
		Artykuł 12	Artykuł 17
			Artykuł 18
		Załącznik I ([3])	Załącznik I
	Artykuł 1		Załącznik II
		Artykuł 8 ust. 3 lit. a)	Załącznik III
		Artykuł 8 ust. 3 lit. b)	Załącznik IV
		Załącznik Ia	Załącznik V
		Załącznik Ib	Załącznik VI
		Załącznik Ic	Załącznik VII
		Załącznik III	Załącznik VIII
			Załącznik IX

([1]) Tajemnica zawodowa jest objęta przepisami art. 6 rozporządzenia (WE) nr 450/2008.
([2]) Artykuł 10 ust. 5a akapit drugi jest objęty przepisami art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 885/2006.
([3]) Punkt 3 lit. b) jest objęty przepisami art. 4 rozporządzenia (WE) nr 485/2008.